

COMMISSIE VOOR DE VOLKSGEZONDHEID, HET LEEFMILIEU EN DE
MAATSCHAPPELIJKE HERNIEUWING

van

WOENSDAG 27 JANUARI 2016

Namiddag

Samengevoegde vragen van:

- mevrouw Nahima Lanjri aan de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie over "het integreren van gemeenschapsdienst in het GPMI" (nr. 7997)
- [mevrouw Valerie Van Peel aan de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie over "het invoeren van gemeenschapsdienst voor langdurig werklozen" \(nr. 8013\)](#)
 - o [Antwoord van de minister](#)
 - o [Repliek](#)
- mevrouw Evita Willaert aan de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie over "het al dan niet invoeren van een verplichte gemeenschapsdienst" (nr. 8306)
- de heer Egbert Lachaert aan de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie over "het integreren van gemeenschapsdienst in het GPMI" (nr. 8554)

Nahima Lanjri (CD&V):

Mijnheer de minister, sommige mensen die van het OCMW een leefloon ontvangen, worden geactiveerd via geïndividualiseerde projecten voor maatschappelijke integratie. Die projecten zijn trouwens verplicht voor jongeren onder de 25. Het is een contract tussen het OCMW en de leefloner waarin allerlei zaken kunnen worden afgesproken, zoals onder meer een opleiding die moet worden gevolgd, tewerkstelling via het OCMW, psychologische begeleiding, eventueel programma's met betrekking tot de gezondheid om van een verslaving af te raken enzovoort. In het regeerakkoord hebben we daarover een paragraaf opgenomen.

In het regeerakkoord staat dat de federale regering via een aanpassing van de regelgeving de lokale besturen nieuwe instrumenten zal geven inzake sociale en maatschappelijke integratie om binnen het GPMI een gemeenschapsdienst voor leefloners uit te werken. Hierbij wordt het initiatief van de cliënt maximaal gerespecteerd en een progressieve maatschappelijke en/of professionele re-integratie beoogd. Op deze manier wordt het sociaal weefsel versterkt en worden kansen gecreëerd en sociale vaardigheden uitgebouwd.

Ik heb u in het verleden al een vraag gesteld over deze materie. U hebt mij toen laten weten dat daarover een studie liep, vandaar dat ik mijn vraag vandaag opnieuw stel.

De studie is inmiddels afgerond en de resultaten zijn bekend. Het blijkt dat er bij de OCMW's weinig animo is om binnen dat GPMI een gemeenschapsdienst uit te werken. Dat is uiteraard

nog iets anders. Gemeenschapsdienst kan er eventueel deel van uitmaken maar het is de facto niet altijd verplicht. De studie komt tot de vaststelling dat uit de resultaten blijkt dat de meerderheid van de respondenten, 54 %, zich in de twijfelcategorie bevindt en geen extreme of zeer uitgesproken mening over dit onderwerp heeft. Bij de respondenten die een uitgesproken mening hebben is 26 % het niet eens met dit voorstel, dus met de gemeenschapsdienst binnen het GPMI. Een kleiner aandeel van de respondenten is wel voorstander. De uitgesproken, extreme tegenstanders vertegenwoordigen een iets grotere groep, dubbel zo groot als de uitgesproken voorstanders. 6 % is voorstander. Als we de twijfelaars meetellen, dan zien we dat 58 % van de respondenten een voorkeur uitspreekt voor het instellen van een gemeenschapsdienst.

De aangehaalde resultaten laten ons veronderstellen dat het voorstel zoals het aan de respondenten voorgelegd werd licht het voordeel van de twijfel geniet.

Wat betreft de voorwaarden of modaliteiten van dit voorstel zijn de respondenten meer uitgesproken. Zo vindt een grote meerderheid, 72 %, dat die gemeenschapsdienst niet verplicht gesteld moet worden. Een kleine minderheid van de 60 % is er tegen dat niet-naleving gesanctioneerd zou worden.

Over het algemeen staan de OCMW's er voor open, maar zeker niet als het verplichting zou worden.

De OCMW's vragen zich vooral af wat de meerwaarde is van het toevoegen van de gemeenschapsdienst. Vrijwilligerswerk kan nu immers al en wordt aangemoedigd. Er zijn ook allerlei vormen van gesubsidieerde tewerkstelling door het OCMW in de sociale economie. In de studie wordt het belang van kwaliteitsvol en rechtvaardig werk benadrukt. Het is belangrijk dat OCMW's prioritair gaan voor volwaardig werk. Als dat niet mogelijk is, verloopt de tewerkstelling van mensen die niet meteen aan een job geraken via het regulier circuit eerst via artikel 60. Wanneer zij een leefloon krijgen, zijn zij verplicht werk te aanvaarden. De OCMW's haken dus volledig af wanneer de gemeenschapsdienst verplicht zou worden en zeker wanneer er in geval van niet-naleving ook nog financiële sancties zouden volgen. Heel wat OCMW's hebben gezegd dat dit maatwerk is en dat zij weten hoe zij het best omgaan met bepaalde cliënten. Vaak is het niet altijd meekunnen reeds een voldoende sanctie.

In het kader van de vluchtelingen crisis en het groot aantal asielaanvragen zal een deel van de asielzoekers in de toekomst voor steun aankloppen bij de OCMW's. Dat is nu nog niet het geval, maar dat zal gebeuren zodra zij erkend worden.

Op mijn vorige vraag hebt u geantwoord dat de OCMW's de nodige ondersteuning zou geven om erkende asielzoekers op te vangen en te begeleiden en dat erkende asielzoekers mensen zijn waarvoor een project van maatschappelijke integratie zal worden opgesteld. Er is nu al een groep, maar die zal in de toekomst verder groeien.

Mijnheer de minister, wat is uw visie op die studie? Hoe zult u omgaan met de resultaten ervan?

Zult u rekening houden met de bedenkingen die de OCMW's hebben geformuleerd in verband met de gemeenschapsdienst, zeker wat betreft het al of niet verplichten en sanctioneren? Zult u rekening houden met die conclusies? Zult u over de integratie van de gemeenschapsdienst in het GPMI bijkomend overleg plannen met de OCMW's?

Tenslotte, u hebt eerder gezegd dat u naar aanleiding van de vluchtelingen crisis in bijkomende ondersteuning zou voorzien maar nog zocht naar de juiste manier. Op welke manier zult u de OCMW's verder ondersteunen in hun opdracht ten aanzien van de vluchtelingen?

Valerie Van Peel (N-VA):

Mijnheer de minister, ik zal niet opnieuw het hele regeerakkoord schetsen, dat heeft collega Lanjri al gedaan. Wij spreken over het invoeren van een gemeenschapsdienst.

Het kader daarvoor – dit is misschien nog niet aangehaald – moet in samenwerking met de Gewesten uitgewerkt worden en het moet voldoen aan enkele voorwaarden. Zo mag de uitoefening van de gemeenschapsdienst, bestaande uit twee halve dagen per week, de beschikbaarheid op de arbeidsmarkt niet verminderen. De gemeenschapsdienst moet ook in een traject naar werk ingepast worden, want dat moet nog altijd het uiteindelijke doel zijn. Tevens moeten de Gewesten de mogelijkheid krijgen om langdurig werkzoekenden die een aangeboden gemeenschapsdienst weigeren te schorsen. Hetzelfde geldt voor cliënten van de OCMW's. In dat geval zijn het de OCMW's die daartoe de mogelijkheid moeten krijgen.

Ik heb die studie natuurlijk ook gelezen. De cijfers zijn wat ze zijn. Men merkt dat heel wat OCMW's daar op dit moment nog tegen gekant zijn of er in ieder geval vragen bij hebben. Dat is vaak zo bij iets nieuws, bij verandering en bij wetswijzigingen. Het komt er soms ook op neer dat men op de juiste manier een draagvlak moet creëren, wat niet wil zeggen dat er geen rekening moet worden gehouden met de opmerkingen die zijn gegeven.

Ik meen dat de gemeenschapsdienst nog verschillende voordelen kan bieden, onder andere omdat bepaalde mensen op die manier maximaal bij de arbeidsmarkt betrokken blijven. Er is nog altijd een groep mensen voor wie sociale tewerkstelling nog een stap te ver is. Gemeenschapsdienst zou voor hen dus echt wel een tussenoplossing kunnen zijn en ervoor zorgen dat zij niet geïsoleerd raken en dat hun gevoel van eigenwaarde toeneemt.

Wat zijn uw volgende stappen, nu u die studie hebt? Wat is uw timing? Hebt u ondertussen al overleg gehad met de Gewesten om in samenspraak met hen op een juiste lijn te kunnen starten?

Wat denkt u zelf over de kritiek die uit het onderzoek naar voren komt? Zal de maatregel wel voldoende effect hebben als het louter om een vrijblijvende maatregel gaat en wij de beslissing om die al dan niet toe te passen alleen bij de OCMW's leggen, zonder er een bepaald kader rond te maken? Of denkt u eraan de maatregel toch verplichtend te maken? Zo ja, zal die verplichting voor elke leefloner gelden of alleen voor een bepaalde doelgroep? Aan welke doelgroepen denkt u dan?

Op welke manier kan bij de OCMW's het draagvlak voor de gemeenschapsdienst vergroot worden? Welke acties wilt u daarvoor concreet ondernemen?

[\(naar boven\)](#)

Evita Willaert (Ecolo-Groen):

Mijnheer de minister, er is een eerste studie die u zelf hebt besteld over de werking van het GPMI.

Uit de kwalitatieve en kwantitatieve gegevens blijkt dat men sceptisch, terughoudend of zelfs weigerachtig staat tegenover het verplichten van de gemeenschapsdienst binnen het GPMI. Men erkent wel het belang van de mogelijkheid om aan bepaalde cliënten vrijwilligerswerk aan te bieden, wat tot meer socialisatie, zelfvertrouwen en erkenning kan leiden, maar zowel de respondenten als de experts beklemtonen wel dat het vrijwillig karakter van de deelname aan deze activiteiten gevrijwaard moet blijven in de vorm van echt vrijwilligerswerk en dat de

wettelijke kaders voor vrijwilligerswerk enerzijds en tewerkstelling anderzijds, inclusief artikel 60-contracten, moeten worden gerespecteerd.

Ook wordt gewezen op de heel zware vereisten – we merken dat ook in Nederland waar de gemeenschapsdienst op een bepaalde manier en een bepaald niveau is ingevoerd – op het vlak van organisatie, begeleiding en omkadering van zulke vrijwillige activiteiten opdat zij ook, of dat zou toch de bedoeling moeten zijn, daadwerkelijk de sociale integratie van de gebruikers bevorderen.

Naast de studie die u zelf heeft besteld, wil ik ook graag de aandacht vestigen op enkele andere studies die in het Jaarboek Armoede staan.

Een studie van Schepers en Nicaise van 2015 die het idee van gemeenschapsdienst aftoetst aan buitenlandse ervaringen concludeert dat verplicht vrijwilligerswerk een vrijwel nihil effect heeft op de herinschakeling op de arbeidsmarkt en dat er mogelijk zelfs negatieve neveneffecten op andere werkenden en werkzoekenden zijn. Dat lijkt mij niet onbelangrijk te zijn. Het jaarboek verwijst ook naar een andere studie van Thomas Kampen. Hij heeft een doctoraat gewijd aan het Nederlandse systeem van gemeenschapsdienst. Hij ging na wat de doelstellingen waren voor een verplichte gemeenschapsdienst, zijnde *empowerment*, *employability* en responsabilisering, en in hoeverre die doelstellingen in Nederland werden gerealiseerd. Zijn conclusies zijn zeer interessant en niet eenduidig negatief of positief. Ik zal ze hier niet uiteenzetten, maar belangrijk voor de discussie in België is dat *de employability*, of het feit dat mensen op die manier dichterbij de arbeidsmarkt komen, niet werd vergroot, eerder integendeel.

Wij moeten altijd opletten dat dergelijke vormen van gemeenschapsdienst niet in het gedrang van echte jobs komen, waardoor men zich kan afvragen wat er nog wel overblijft, waarvoor mensen voor gemeenschapsdienst wel nog in aanmerking kunnen komen. Gaat het dan nog over zaken die mensen verder helpen om ervaring op te doen in het kader van hun traject naar werk? Dat is toch een heel belangrijke balans in dezen.

In Nederland blijkt zelfs dat de afstand tot de arbeidsmarkt voor sommige mensen eerder werd vergroot. Het kan ook stigmatiserend werken als men een futiele taak moet doen omdat echte taken nu eenmaal ook echte jobs zijn. Dat is toch wel een belangrijk element om rekening mee te houden.

Mijnheer de minister, deze wetenschappelijke gegevens zijn zeer interessant en van belang, naast de stem van de OCMW's die in dezen al heel wat ervaring hebben. Zij zetten vrijwillig ook al stappen in de richting van wat men zou kunnen interpreteren als gemeenschapsdienst. Zij vinden het vrijwillig karakter in het kader van begeleiding daarbij heel belangrijk.

Wat is uw reactie op, enerzijds, de mening van de OCMW's en, anderzijds, de wetenschappelijke gegevens die ik heb aangehaald? Wat bent u van plan met de gemeenschapsdienst? Welke stappen zult u ter zake verder nemen?

Egbert Lachaert (Open Vld):

Mijnheer de minister, ik zal niet in herhaling vallen. Er werd reeds verwezen naar het rapport over de gemeenschapsdienst en de bevraging daarover. Ik sluit mij wel enigszins aan bij wat collega Van Peel daarover heeft gezegd. Als men iets nieuws invoert, zal er altijd een zekere koudwatervrees zijn. Het verhaal van de gemeenschapsdienst wordt vaak al te negatief bekeken. Vanuit sommige hoeken ziet men het als een soort dwangarbeid, maar dat is het absoluut niet. Het moet de bedoeling zijn om mensen te versterken: mensen die zich vandaag in een sociaal geïsoleerde situatie bevinden, die niet actief zijn, die niet participeren aan het sociaal leven moeten zo weer bij de samenleving betrokken kunnen worden. Dit moet echter

binnen een bredere aanpak kaderen.

Op dat vlak zijn de bedenkingen uit het rapport ook wel juist: OCMW's moeten op lokaal niveau niet alleen naar de gemeenschapsdienst kijken, maar naar een heel traject van versterking van mensen om hen uiteindelijk maatschappelijk te integreren. Voor de ene begint dat bij cursussen of psychologische hulp bij verslaving die nodig is, bij de andere die een volgende stap kan zetten is dat vrijwilligerswerk. Dan zitten we al heel dicht bij een traject van gemeenschapsdienst. Voor wie nog een stap verder zetten, zijn we al bij artikel 60 en vervolgens bij gewone tewerkstelling. Die keten moet ingebed zijn in de sociale dienst van het OCMW om een mooi traject van maatschappelijke integratie te krijgen. Daar hoort een engagementsverplichting bij voor iedereen die een beroep doet op onze middelen zoals een leefloon of steun door het OCMW. Eigenlijk is dit vandaag al zo, het is dus niet zo revolutionair, maar we willen dit instrument toevoegen aan het gehele GPMI-traject om mensen te versterken.

Mijn vraag is dezelfde als die van andere sprekers: hoe pakken we dat nu aan? De studie is uitgevoerd en in het regeerakkoord is opgenomen dat we gemeenschapsdienst mogelijk zullen maken. Ook op Vlaams niveau is hierin voorzien in het regeerakkoord. Hoe zorgen we er nu voor dat dit in de nabije toekomst geïmplementeerd wordt en dat de OCMW's over dat bijkomend instrument beschikken?

Minister Willy Borsus:

Collega's, ik heb inderdaad akte genomen van de resultaten van de studie alsook van andere studies over dit onderwerp.

Ik vestig uw aandacht erop dat naast de cijfers in de conclusie van de studie het kwantitatieve onderdeel aantoont dat een meerderheid van de respondenten veeleer akkoord gaat met de invoering van een gemeenschapsdienst. Ik stel echter vast dat er bij de OCMW's een grote terughoudendheid bestaat tegenover een gemeenschapsdienst die de nadruk legt op sanctioneren en verplichten.

Het regeerakkoord bepaalt dat de regering aan de lokale besturen, via een aanpassing van de reglementering, nieuwe middelen zal leveren inzake sociale en maatschappelijke integratie om binnen het GPMI een gemeenschapsdienst voor leefloners uit de werken. Nog steeds in overeenstemming met het regeerakkoord zal het initiatief van de cliënt maximaal worden gerespecteerd. Daarbij wordt een progressief maatschappelijke en/of professionele — voor mij liever 'en' dan 'en/of' — integratie beoogd. Op die manier wordt het sociaal weefsel versterkt, worden er kansen gecreëerd en sociale vaardigheden uitgebouwd.

Zoals ik heb aangekondigd in mijn beleidsnota zet ik in op een beleid van sociaal en sociaalprofessionele activering zodat drempels om volwaardig te kunnen deelnemen aan onze maatschappij zoveel mogelijk worden weggewerkt. Momenteel analyseren wij op welke manier het GPMI hervormd kan worden, rekening houdend met de conclusies van de studies. Het is mijn intentie om bij de uitwerking van de hervorming maximaal rekening te houden met die conclusies. Ik zal tegen midden februari een volledig project aan de regering voorstellen.

Voor de uitwerking van een gemeenschapsdienst voor leefloners plan ik uiteraard overleg met de OCMW's. Dit overleg heb ik reeds opgestart met de verenigingen die de OCMW's vertegenwoordigen. Ik zal ook contact opnemen met de Gewesten. Mijn doel bestaat erin om verplicht in een GPMI te voorzien voor elke nieuwe leefloner en in de mogelijkheid daartoe voor de huidige leefloners. Het is ook belangrijk de OCMW's maximaal te ondersteunen via, volgens mijn visie, een stijging van 10 % van de federale financiële steun.

De studie toont aan dat het GPMI administratief vereenvoudigd moet worden. Dat behoort evenwel tot een ander luik. Zoals ik al reeds signaleerde, zijn wij nog aan het analyseren hoe het GPMI kan worden hervormd en vereenvoudigd, rekening houdend met het resultaat van de studie.

Binnen enkele dagen zal ik een volledig voorstel opstellen, dat uiteraard zal worden voorgelegd aan het Parlement.

[\(naar boven\)](#)

Nahima Lanjri (CD&V):

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Wat ik heb aangehaald, en wat ook in het regeerakkoord staat, is dat het van belang is dat de uitbreiding van het GPMI vooral moet gericht zijn op maatschappelijke en professionele integratie. Als dat hiertoe kan bijdragen, is dat goed. Hetzelfde geldt voor de gemeenschapsdienst. Als het een bijdrage kan leveren aan of een opstap kan zijn naar werk en maatschappelijke integratie, is dat goed.

Wij moeten echter voorzichtig zijn met te stellen dat dit een volwaardig werk zou vervangen. Het zou immers verkeerd zijn als mensen jarenlang aan gemeenschapsdienst doen en helemaal niet geleid worden naar een traject buiten het leefloon. In de reglementering ter zake moet aldus worden gewerkt aan de tijdelijkheid van de maatregel. Als het gebeurt in een tijdelijke context, als opstap naar werk, dan is het in orde, maar zeker niet wanneer het over een langere periode gaat.

Ik ben blij dat u positief antwoordt op mijn vraag om de OCMW's effectief verder te betrekken en ook rekening te houden met de resultaten van de studies. Wij zullen deze aangelegenheid uiteraard verder met u opvolgen.

Valerie Van Peel (N-VA):

Mijnheer de minister, deze materie raakt aan een aantal bevoegdheden, waardoor overleg met de Gewesten zeker belangrijk zal zijn.

Na uw antwoord en de repliek van collega Lanjri te hebben gehoord, kan ik zeggen dat ik het er zeker mee eens ben dat wij alert moeten zijn voor situaties waarbij er geen traject naar werk is. Ik maak mij wel wat zorgen over het vrijwillige karakter, dat kan namelijk ook te vrijblijvend zijn.

Als OCMW-voorzitter en rekening houdend met de bestaande wetgeving, spelen er volgens mij ter zake twee aspecten. Enerzijds, is er het kader dat men zoveel mogelijk op maat van alle soorten cliënten moet maken. Daar past dit ook in. Het gaat dan over die mensen die vandaag tussen wal en schip vallen en dus niet terechtkunnen bij een sociale tewerkstelling maar wel tot meer in staat zijn dan gewoon thuis zitten. Ik ben er ook een voorstander van dat de vrijwilligheid en de eigen keuze zoveel mogelijk naar voren worden geschoven. Dat geeft een veel grotere kans op slagen binnen een traject. Anderzijds, moet er volgens mij in sommige gevallen toch een verplichtend karakter aan vasthangen.

Het is immers jammer genoeg ook een realiteit dat men op sommige mensen druk moet uitoefenen om hen uit hun cocon te krijgen, op een pad waar zij zelf beter van worden, laat dat duidelijk het einddoel blijven. Dit is een feit waar wij in het OCMW dagelijks mee geconfronteerd worden. Er is al een duidelijke RMI-wet waarin de verplichting staat om

werkbereidheid te tonen, en het kan gevolgen hebben wanneer iemand daar niet aan voldoet.

Ik vind ook dat, als wij voor gemeenschapsdienst een cliënt hebben die past in het verhaal en die daar beter van zou worden maar er niet vrijwillig voor kiest, er indien nodig een verplichting zou moeten zijn. Dit komt enkel de cliënt ten goede. Ik weet dat dit een ideologisch argument is, maar ik word elke dag geconfronteerd met de realiteit en ik blijf dus bij wat ik zeg.

[\(naar boven\)](#)

Evita Willaert (Ecolo-Groen):

Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, al vind ik het eerlijk gezegd nog niet helemaal duidelijk.

Ik zit met dezelfde vraag als mevrouw Van Peel, maar dan vanuit een andere hoek bekeken.

Zoals mevrouw Van Peel net schetste, hebben de OCMW's vandaag al een instrument. Het is een feit dat men werkbereidheid moet aantonen. Dat kan vrijwillig gebeuren, maar wanneer op een bepaald moment in het hulpverleningsproject blijkt dat iemand niet ingaat op aanbiedingen, voortdurend te laat komt en toont dat hij zijn tewerkstelling niet ernstig neemt, hoewel hij die vrijwillig aangegaan is, kan het OCMW hem vandaag al via artikel 60 tewerkstellen. Dat kan na fraude of na het aantonen dat men niet werkbereid is. Dat instrument bestaat dus al.

Ik ben wel gevoelig voor uw uitspraak dat dit moet gebeuren met maximaal respect voor het initiatief van de cliënt. Dat hebt u gezegd. Ik meen dat nu al de mogelijkheid bestaat om dat te doen. Er zijn OCMW's die dit effectief doen. Ik meen wel dat wij voorzichtig moeten blijven. Ik zie niet in welke vorm dit verder kan aannemen. Het moet een tewerkstelling op maat zijn en niet ter onderdrukking van een andere job. Hiertoe beschikken de OCMW al over de nodige tools.

Ik vind de bezorgdheden ter zake heel belangrijk. Ik vind uw antwoord dus nog niet helemaal duidelijk. Wil u het echt verplichten om te verplichten? Vanaf wanneer wil u het verplichten? Vanaf welke fase van het begeleidingstraject?

Heel belangrijk voor mij is de vraag welke autonomie de hulpverlener zal hebben om de inschatting te maken. Heel belangrijk in het werk van maatschappelijk assistenten en OCMW's, is de begeleidingsrelatie en de inschatting van de maatschappelijk assistent in samenwerking met zijn team. Daar zijn al heel wat handvatten om elkaar te ondersteunen.

Misschien hinkt mijn repliek, maar dat is omdat ik het gevoel heb dat uw antwoord voorlopig ook hinkt.

Egbert Lachaert (Open Vld):

Mijnheer de minister, ik ben heel blij met uw antwoord. Ik denk dat u in de goede richting denkt. Ik ben ook heel blij met de timing die u vooropstelt. Het is wel zeer ambitieus om de komende dagen reeds met iets voor de dag te komen. Ik heb in ieder geval genoteerd dat u uw voorstel midden februari zult voorleggen aan de Ministerraad. Dat lijkt mij belangrijk. Het lijkt mij ook belangrijk dat wij daar dan in de commissie snel een weerslag van zien.

Ik heb wel twee bemerkingen.

Mevrouw Willaert heeft de kwestie al vrij goed geschetst. Er bestaat vandaag al een zeker

verplichtend karakter, in die zin dat als een maatschappelijk werker ziet dat iemand in staat is om bepaalde engagementen aan te gaan om werk te vinden, hij of zij betrokkene in die richting zal proberen te sturen. Volgens mij wordt hier een extra tool aangeboden. Er zal misschien een categorie zijn die misschien met psychosociale moeilijkheden of dergelijke kampt, en die eerst nog begeleid moet worden. Eens die moeilijkheden voorbij zijn, moet men eigenlijk zelf een voorstel kunnen doen om een taak op te nemen. Ik ben dat zelf vorig jaar eens gaan bekijken in Rotterdam. Daar doet men dat in heel veel wijken en wil men dat in heel de stad veralgemenen. Dat werkt heel goed. Dat gaat om een soort betrokkenheid bij het verenigingsleven. Dat gaat helemaal niet over jobs in de klassieke sector, maar over bijvoorbeeld helpen in de kantine van een sportclub, helpen in een museum, toezicht houden op school. Er zijn heel veel zaken die men kan doen om zich opnieuw sociaal te integreren. De volgende stap moet dan effectief tewerkstelling of werk, ingevolge artikel 60. Het is dus iets positief, maar het kadert in een traject dat inderdaad een verplichtend karakter moet aanhouden.

Als ik het goed begrepen heb, werd in de regering afgesproken om dit te kaderen binnen het GPMI, dat dan veralgemeend zal worden. Ik ben heel blij dat u daarover zegt dat geprobeerd moet worden om die papieren rompslomp te vermijden. Nu is er al een activeringstraject voor min 25-jarigen, maar als dat doorgetrokken wordt naar de plus 25-jarigen, dan zullen veel sociale diensten van OCMW's dat beschouwen als puur papieren rompslomp. Dat moeten wij proberen te verminderen. Dat papier moet minder relevant worden, maar elk OCMW in ons land moet wel een activeringstraject aanbieden voor zowel plus als min 25-jarigen.

Ik wens u dus veel succes en ik hoop dat de regering midden februari uw denkspoor wil volgen en dat wij in de commissie snel een ontwerp te zien krijgen.

Het incident is gesloten.